

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΜΕ ΘΕΜΑ
«**Η ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΗ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΚΗ**»

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ **ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ** (1925-2022), ΚΑΘΗΓΗΤΗ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

16-17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ, 2024
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ UNESCO ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ **Α.Ρ. ΛΙΑΤΣΟ**,
ΠΡΟΕΔΡΟ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Με ιδιαίτερη χαρά αποδέχθηκα την πρόσκληση να απευθύνω σύντομο χαιρετισμό στο σημερινό συνέδριο, θέμα του οποίου είναι «Η προσωρινή δικαστική προστασία στη διοικητική δίκη».

Ο σκοπός της διοικητικής δίκης έγκειται στον έλεγχο της νομιμότητας της διοικητικής συμπεριφοράς. Η διαπίστωση της νομιμότητας των προσβαλλόμενων διοικητικών πράξεων ή παραλείψεων και, κατ' επέκταση, η διαφύλαξη και, συνακόλουθα, θεμελίωση της έννομης τάξης, διέρχεται από το μηχανισμό της δικαστικής διαδικασίας, αποστολή της οποίας είναι η αποτελεσματική έννομη προστασία.

Όμως, η καθυστέρηση στην επίλυση των αναφυόμενων διαφορών, για λόγους που δεν είναι της παρούσης, επιδρά δραστικά στα δικαιώματα των διαδίκων, υπονομεύει την εδραίωση της δικαιοσύνης και οδηγεί σε αδικία.

Η άσκηση της δικαιοδοσίας προς παροχή προσωρινής δικαστικής προστασίας, σκοπόν έχει τη διασφάλιση της υφιστάμενης κατάστασης πραγμάτων, γνωστής με τη λατινική ορολογία *status quo*. Βασικός στόχος παραμένει η προστασία του αθώου μέρους από τυχόν παραβιάσεις των δικαιωμάτων του, μέσω της παροχής συγκεκριμένης θεραπείας, προς υποβοήθηση του Δικαστηρίου στο τέλος της δίκης να απονέμει καλύτερη δικαιοσύνη.

Στο πλαίσιο της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας, η παροχή προσωρινής θεραπείας θεσμοθετείται από τον Κανονισμό 13 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962. Όμως, στην πραγματικότητα, είναι η νομολογία που έχει διαπλάσει το δίκαιο των διαταγμάτων, όπως το γνωρίζουμε στη σημερινή του μορφή.

Το Δικαστήριο, ασκώντας τη διακριτική του ευχέρεια, στην ουσία εφαρμόζει την αρχή της αναλογικότητας, σταθμίζοντας και προσπαθώντας να εξισορροπήσει, αφενός, την απειλή εναντίον των δικαιωμάτων του προσφεύγοντα από την εκτέλεση της πράξης και, αφετέρου, τις ευρύτερες επιπτώσεις έκδοσης

διατάγματος αναστολής διοικητικής απόφασης, επιπτώσεις άμεσα συναρτημένες με το δημόσιο συμφέρον και τα δικαιώματα τρίτων προσώπων.

Από τη νομολογία προκύπτει ότι το Δικαστήριο πρέπει να ασκεί με μεγάλη φειδώ το δικαίωμα έκδοσης προσωρινών διαταγμάτων αναστολής της επίδικης διοικητικής πράξης. Τούτο διότι, η αναστολή, ως το αντικείμενο του προσωρινού διατάγματος, συνιστά εξαιρετικό μέτρο, αφού παρέχεται έξω από την καθιερωμένη διαδικασία της δίκης και επιφέρει, προσωρινά έστω, την ανατροπή της διοικητικής απόφασης, παρά το τεκμήριο της νομιμότητας που επενεργεί υπέρ της.

Ιδιαίτερη προσοχή προκύπτει στην περίπτωση που το αίτημα για αναστολή εδράζεται σε έκδηλη παρανομία – ήτοι αντικειμενικά αναντίλεκτης και μη υποκείμενης σε στάθμιση και έκφραση κρίσης - αφού, λογικά, η κρίση περί συνδρομής έκδηλης παρανομίας προκρίνει, στην ουσία, και την έκβαση της προσφυγής υπέρ του αιτητή.

Πέραν της έκδηλης παρανομίας, το εξαιρετικό μέτρο της αναστολής διοικητικής απόφασης μπορεί να εγκριθεί όπου στοιχειοθετείται η πρόκληση ανεπανόρθωτης ζημιάς. Ήτοι ζημιάς η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί με τις παρεχόμενες από το νόμο θεραπείες για αποκατάσταση του επιτυχόντα διαδικού και, επομένως, θα καθίστατο η προσφυγή

ατελέσφορο μέτρο για την αποκατάσταση της νομιμότητας.

Ανεξαρτήτως όμως τούτων το Δικαστήριο έχει πάντα τη διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί την έκδοση ενός προσωρινού διατάγματος, εάν η έκδοσή του μπορεί να δημιουργήσει ανυπέρβλητα εμπόδια στο έργο της διοίκησης.

Με τις σύντομες αυτές αναφορές, χαιρετίζω την πρωτοβουλία και συγχαίρω τους συνδιοργανωτές του Συνεδρίου, τη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Λευκωσίας και τον Δικηγορικό Σύλλογο Λευκωσίας. Συνέδριο αφιερωμένο στη μνήμη του καθηγητή Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, ως ελάχιστη

απονομή τιμής και αναγνώρισης του καθοριστικού του ρόλου στη διαμόρφωση του Διοικητικού Δικαίου. Ενός κορυφαίου νομικού επιστήμονα, το συγγραφικό έργο του οποίου αποτελεί σημείο αναφοράς στον τομέα του Δημοσίου Δικαίου.